Udeří-li bouře - - Muzikály

To je město, nad kterým jsem dávno zlomil hůl,
jako kámen, co se řítí do hlubiny,
vášeň, děvka špinavá, sype do očí všem sůl,
pak utopí v moři slzím všechny viny.
Zahradník, ten nejvyšší, trávu poseká,
proto, aby další trávník rostl znova,
á, už slyším píseň, přichází z daleka,
její obsah děsí, i když nemá slova.
Udeří-li bouře nezná slitování,
vinu, nevinu v moždíři rozdrtí,
konec je všem marným touhám po poznání,
vesmírná tlama je vždy při chuti.
Za záclonu oken noci nikdo nevidí,
oči hvězd se vysmívají lidským láskám,
štěstí bydlí většinou daleko od lidí,
a děti se posmívají vašim vráskám.
Nad starostí dospělí hlavou zavrtí,
netuší, že osud přede svoje cesty,
nepřemýšlí nikdy o životě, o smrti,
bez starostí prožívají první křesty.
Udeří-li bouře nezná slitování,
vinu, nevinu v moždíři rozdrtí,
konec je všem marným touhám po poznání,
vesmírná tlama je vždy při chuti.
Udeří-li bouře nezná slitování,
vinu, nevinu v moždíři rozdrtí,
konec je všem marným touhám po poznání,
vesmírná tlama je vždy při chuti.